

Демирев 1991:156) А това говори, че е налице ясен хронотоп в по-широк аспект - територията е усвоена във времето.

С оглед ясната визия за целенасочена обработка на скалите може да се предположи, че е налице синтез между светилище и символичен некропол, в контекста на култ към слънцето и скалата, подчертан в динамиката на целия комплекс в посока изток. (Бънов 1989:157)

ЧУКАТА КРАЙ ГЛУШНИК

В подобен контекст може да се осмисли и Чуката, възвишение на изток от с. Глушник, естествено отделено с голяма седловина от масива на Старопланинската верига. В долната част на южния полегат склон се очертава невисока, но доминираща над околните, плоска скала с отвесни стени на изток и запад. В горната ѝ част има елипсовиден отвор с хоризонтален диаметър около 76 см. На около 25 м, западно от нея, върху скално ребро, спускащо се на юг, има вдлъбнатина с форма на седло с размери 76-77 см. Подобно съоръжение със същите размери е налице и върху нисък скален хребет югозападно от халката на около 15 м. До тук, като че ли липсва вероятност за намеса на човешка ръка, особено като се има предвид ронливостта на скалите, което би довело до образуването на „халката“ (с това наименование е известно сред местното население образуването) и на вдлъбнатината. Но, когато се седне в това седло и се погледне на изток през нея, се открива гледка, която сменя посоката на мислите. **Хоризонтът разделя елипсовидния отвор на две равни половини.**

Тази визия отвежда към въпроси, отново свързани с евентуална човешка намеса с определена цел.

В същия аспект е и наличието на скален трапец в продължение на юг в конфигурацията на скалата с „халката“, отделен от нея чрез процеп във формата на обърнат неправилен триъгълник - върхът му е в основата на скалата.